

دشمن مشترک زمینه‌ساز افزایش همکاری‌های ایران و روسیه

استقرار جنگنده‌های روسیه در خاک ایران یک رویداد سیاسی و نظامی مهم است که پیامدهای بسیاری برای امنیت جهانی دارد.

آران نیوز: «فابریسی ویلمینی»، کارشناس سیاسی روس در یادداشتی با اشاره به حضور نیروهای هوایی روسیه در خاک ایران، همکاری 2 کشور را در زمینه مبارزه با تروریست مهم عنوان کرد.

در این یادداشت آمده است: استقرار جنگنده‌های روسیه در خاک ایران یک رویداد سیاسی و نظامی مهم است که پیامدهای بسیاری برای امنیت جهانی دارد. جمهوری اسلامی ایران برای اولین بار پایگاه‌های خود را برای انجام عملیات نظامی در اختیار نیروهای خارجی قرار داده است. نیروی هوایی روسیه از طریق پایگاه همدان و با بهره‌گیری از مزایای تاکتیکی، نه تنها مواضع داعش بلکه مواضع جبهه‌النصره و نیروهای جهادی القاعده که عربستان سعودی برای تأمین اهداف ضد ایرانی خود از آنها استفاده می‌نماید را نیز بمباران می‌کند.

به این ترتیب، «مسکو» و تهران به متحدان عربستان اخطار می‌دهند که هرگونه صلح در «حلب»، باید منافع ایران و روسیه را مد نظر داشته باشد. این تحول، دستیابی به صلح نیروهای مخالف غیر تروریست با مقامات «دمشق» را تسهیل نموده و ائتلاف منطقه‌ای ایران و روسیه در مورد عراق و سوریه را تحکیم می‌نماید.

به طور کلی، اوضاع و احوال جدید تعریف مجددی از توازن قدرت در داخل و اطراف سوریه ترسیم می‌نماید. در این راستا، پخش تصاویر کودک زخمی در حلب در رسانه‌های جهانی، یک جنگ روانی آشکار با هدف برانگیختن احساسات و خشم جهانی در برابر اقدامات روسیه و ایران در سوریه بود.

در واقع، مرحله جدید همکاری روسیه و ایران نشانه خوبی است، چراکه نشاندهنده کاهش نفوذ رژیم صهیونیستی در تعیین سیاست خارجی روسیه می‌باشد. پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، عامل صهیونیستی همواره مهمترین مانع حسن روابط ایران و روسیه بوده و ممکن است نشانه دیگر کاهش این نفوذ، برکناری «سرگئی ایوانف» رئیس دفتر ولادیمیر پوتین، یک هفته قبل از شروع عملیات روسیه در ایران باشد.

در منطقه‌ای که در شعله‌های جنگ حاصل از دخالت قدرتهای آتلانتیک می‌سوزد، روابط روسیه و ایران به عنوان دژ محکم ثبات در نظر گرفته می‌شود که در برابر حرکت تهاجمی آمریکایی‌ها و صهیونیست‌ها موازنه برقرار می‌نماید.

مشکل اصلی در برابر اتحاد در حال توسعه ایران و روسیه، دیدگاهی است که ترکیه نسبت به این همکاری دارد. مسکو و تهران باید به دنبال ایجاد تعادل دیپلماتیک با هدف تغییر خط سیاست خارجی ترکیه در دوران پس از شکست کودتای مورد حمایت ایالات متحده باشند.

بر این اساس، یکی از چالش‌های اصلی این است که اگر اردوغان، قدرت و توانایی‌های کشورش از دخالت قدرتهای آتلانتیک را داشته باشد، حذف منبع تمام مشکلات تاریخی که کشورهای منطقه با آن مواجه هستند، و خروج از نظم ژئوپلیتیکی ناشی از توافق «سایس-پیکو»، امکان پذیر می‌باشد.

با توجه به این جریان، یکی از زمینه‌های مهم این آزمون، سیاست‌هایی خواهد بود که محور استراتژیک ایران و روسیه در قفقاز اتخاذ می‌نماید. جایی که منافع این 2 کشور با ترکیه تداخل پیدا کرده است. این در حالی است که اجلاس روسیه و ایران با جمهوری آذربایجان امیدهای تازه‌ای در مورد باز شدن صفحه جدیدی برای جغرافیای سیاسی منطقه ایجاد می‌کند.

در اینجا، چالش‌های اصلی ایجاد شرایطی برای خروج از بن‌بست «قره‌باغ کوهستانی»، ارائه تضمین‌های امنیتی برای ارمنستان همراه با حل و فصل مشکلات ارضی آذربایجان می‌باشد.

استقرار نیروهای روسیه در ایران مربوط به چالش‌ها و تهدیدهای مشترکی است که 2 کشور در منطقه‌ای بزرگتر با آن مواجه هستند. قرارداد نظامی سال گذشته مسکو و تهران که ظرفیت‌های گسترده بالقوه استراتژیکی را ایجاد کرده است، تغییرات عمده ژئوپلیتیکی در مناطق اطراف را به دنبال خواهد داشت.

همانطور که 20 سال پیش، سرکوب مشترک و مؤثر جنگ داخلی تاجیکستان نشان داد، در شرایط فعلی و در مقابل تداوم پروژه تسلط «واشنگتن»، تنها، حسن روابط روسیه و ایران می‌تواند به عنوان محور صلح با پتانسیل عظیم ایجاد ثبات در منطقه باشد.

بر این اساس، توسعه همکاری روسیه و ایران باید توسط همه کشورهایی که تحت تأثیر آمریکا در اوراسیا و خاورمیانه هستند، مورد استقبال قرار گیرد و امید است که نیروهای بیشتری در اروپا از این تحولات و تحولات مشابه الهام گیرند و از دخالت‌های ایالات متحده آمریکا و «ناتو» در امور امنیتی اروپا رها شوند.